

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 20 Lei
Pe 1/2 de an 10 Lei
Un număr 50 bani.

iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Director: Alexandru Lupeanu-Melin.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 2 Lei a doua și a treia oră 150 Lei

Podul dela Jiu.

— Un semn de tărie al Neamului nostru. — El va grăi în vecei de vecei, despre dragostea de moșie a Românului. —

În anul 1916, când armatele viteze ale Majestății Sale Regelui Ferdinand întâiul, au trecut crestele Carpaților în minunat avânt de bărbăție, ca să ne mântuiască pe noi, ardelenii, de robia ungurească, se răscolise toată furia dușmanilor neamului nostru, cari își îndreptară întreg puvoii lor de oști asupra îndrăzneților eliberatori.

Curgeau unгурii, dar mai ales curgeau nemții spre plaiurile Ardealului, cum curg apele de munte vara, la ruperea norilor. Duduiau drumurile țării de copite, de cisme și de tunuri, de credeai că-i prăpădul pământului. Toate puterile lui Wilhelm sumețul își întorseseră cărările spre Carpați, în calea oștilor românești.

Și Românii au trebuit să retireze, căci răsărise par'că iadul pe pământ. S'au tras cătră moșiile lor scumpe, așteptând sorocuri mai prielnice. Germanii cei încâniți nu s'au oprit însă la graniță, îndestulindu-se cu scoaterea din Ardeal a vânătorilor români, ci au început să-i urmărească și la ei acasă.

Dar greu au trebuit să plătească îndrăzneala lor nechibzuită. Regimente și chiar corpuri întregi de armată s'au măcinat atunci

prin văile României celei mici. Bavarezii cei groaznici cădeau ca muștele prin județele Gorj, prin Mehedinți și prin trecătorile Prahovei.

Germanii, mare parte, s'au strecurat atunci pe urmele Românilor mai ales pe apele Jiului la vale, nădăduind înaintare grabnică spre inima țării, spre București. Și au ajuns astfel până aproape de orașul Târgu-Jiu, în sânul Gorjului. Coboreau sumeți și mândri, crezând să potopească dintr'o răsufare toată semănția „blohilor”.

În cea dintâi năvală a lor au dat însă de unghiul morții: podul dela Jiu...

Acolo, la podul dela Jiu, bătrânii, femeile și copiii orașului Târgu Jiu s'au ridicat ca o oaste de arhangheli, cu puști, cu topoare, cu sape și cu măciuci... Și s'au năpustit asupra „barbarezilor” cum se năpustește o ceată de mistreți îndârjiți asupra unei haite de câini. Și i-au oprit pe germani, risipindu-le cea dintâi companii și regimente, și înecându-i în apa Jiului și în sângele lor cald, de nemți cutropitori.

Mai târziu a venit alt povoi de nemți, mulți ca nisipul mării, și bătrânii, femeile și copii Târgu-Ji-

Marile Puteri recunosc alipirea pe vecie a Basarabiei la România.

In săptămâna trecută, Joi, Marile Puteri din Apus, au iscălit hârtia prin care recunosc alipirea pe vecie a Basarabiei la România.

Această hârtie au semnat-o: Anglia, Franța, Italia, Iaponia și România,

Rusia, va avea să iscălească și ea, când va avea un guvern statornic și cu deplină răspundere.

au murit și ei, dar vitejia lor și dragostea de glie strămoșească a rămas ca o minunată amintire a curajului românesc și-a îndârjirii cu care știe Românul să-și apere vatra părintească.

În zilele de curând trecute, s'au făcut serbări mari la podul Jiului, s'au adunat acolo generalii armatei, ministrii și fruntașii țării, făcând rugăciuni și rostind cuvântări de pomenire în cinstea celor cari au murit, apărându-și vetrele și neamul.

Iar pe stâlpul podului s'a pus o tablă de marmoră care glăsuște în acest chip de strălucit grai recunoscător:

— „Aci bătrânii, femeile, cercețași și copii Gorjului au oprit năvala vrăjmașă, apărându-și ou vitejio oăminul.”

Lăudată și pomenită să fie fapta lor în vecei vecilor!

Și fie-le țarina ușoară.

Jalea M. S. Sale Reginei noastre.

Vineri, în 22 Octomvrie, s'a stins pe neașteptate din viață, în capitala Elveției, în Zürich, mama Reginei noastre scumpe: Marea Ducesă Maria de Edimburg și de Saxa-Coburg, în vârstă de 67 ani.

Marea ducesă Maria-Alexandrona Romanov a fost sora Țarului tuturor Rușilor, Alexandru al III-lea, și mătușa nefericitului fost Țar, Nicolae al II-lea. Când era de 21 de ani, în 1874, s'a măritat cu principele Alfred, duce de Edimburg și de Saxa-Coburg și Gotha, fratele fostului rege al Angliei, Eduard al VII-lea.

Adurmita în Domnul a avut de îndurat multe suferințe: câțiva ani după căsătorie, tatăl său, țarul Alexandru al II-lea, a fost omorât de nihilisti în floarea vârstei, în anul 1900 își pierde soțul; iară cea din urmă și cea mai îngrozitoare lovitură a fost nimicirea familiei Țarului și alungarea aceleia de pe tron.

Bunul Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii și în anurile lui Avram să o odihnească, iară pe scumpa noastră Regină s'o mângâie, cel puțin cu dragostea nefățărâta a întreg poporului românesc.

Sfântul Mucenic Dimitrie

26 Octomvrie 1920.

Acesta a fost om foarte învâtat și a trăit pe vremea lui Maximian, împăratul Romanilor. S'a născut în Tesalonica și pentru blândețea, bunătatea și virtuțile lui alese, împăratul l-a pus locuitor al său în Grecia. Această dirigătorie a purtat-o cu cinste, spre marea îndestulare a împăratului și a poporului, pentru că el a fost creștin încă din zilele tineretelor sale. În zilele lui Dimitrie stăpânia în Grecia dreptatea, bunăstarea și dragostea între oameni. Implinindu-și dregătoria față de împăratul, nu și-a uitat în acele timp nici de datorințele lui față de împăratul cerului și al pământului. În adunarea creștinilor el era cel mai râvnit r, slujia lui Hristos cu toată osârdia inimii sale. Și vestia pe Hristos înaintea păgânilor așa, cât mulți primiră botazul pe urma propovedaniei sale. Măcar că era dirigătorul cel mai înalt al țării, nu s'a rușinat niciodată să mărturisească înaintea tuturor, că el e înainte de toate slujitor credincios al celui răstignit pe cruce.

Dar Maximian împăratul a dat poruncă să prigonească pe creștini și să-i omoare ca pe niște tulburători ai poporului. Pe Dimitrie însă nu l'au omorât, ci prinzându-l l'au aruncat în temniță; căci credea împăratul, că umezeala temniței și singurătatea îl vor face să se lapede de Hristos.

Dar Dimitrie nu s'a lăpădat, ci se ruga necontenit lui Dumnezeu, ca să-l întărească în dreapta credință și cu cât creștea suferințele lui, cu atât creștea și dragostea lui către Hristos.

În timpurile acele eră un om uriaș cu numele Lie, care se lupta cu oricine și îl omorâ în luptă și la petrecerile păgânești se lupta înaintea împăratului. Pe mulți creștini i-au silit să lupte cu Lie pentru desfătarea împăratului și a curtenilor, dar Lie îi biruia pe toți pentru puterea mare ce eră întrânsul. Atunci s'a aflat un creștin cu numele Nestor, care fiindu-i milă de creștini cei mulți jertfiți lui Lie s'a dus în temniță la sfântul Dimitrie și l'a rugat să ceară ajutorul lui Dumnezeu pentru ca el să poată birul pe Lie. Dimitrie însemnând fruntea și pieptul lui Nestor cu semnul sfinteii cruci, l'a încurajat spunându-i că va birul pe Lie și va mărturisă pentru Hristos.

În ziua luptei apoi, cu ajutorul lui Dumnezeu și al rugăciunilor sf. Dimitrie, a biruit pe Lie, adevărind în acest chip, că puterea lui Dumnezeu e mai

mare decât a unui om, oricare ar fi acela. — Pentru care lucru împăratul s'a mâniat foarte, mai vartos auzind, că biruința lui Nestor s'a întâmplat și pentru ale lui Dimitrie rugăciuni. Și spumegând de mânie a poruncit să-l străpungă pe Nestor cu sabia și astfel a murit acest tinăr viteaz pentru Hristos. Iar pentru Dimitrie a poruncit să-l străpungă în temniță cu sulita și s'a implinit și aceasta, iar sfântul Dimitrie a primit cu multă bucurie moartea, bine știind, că aceasta este începutul adevăratei vieți întru împărăția cea vscinică a Fiului lui Dumnezeu. Aceasta s'a întâmplat în 26 Octomvrie a anului 306, pe vremea sf. mucenic Marcelin, papa dela Rôma. De aceea facem întru această zi pomenirea lui, cu atât mai vartos, că pentru rugăciunile lui mulți bolnavi au primit vindecare și mulți năpăstuiți ajutor dela Domnul. Deasupra mormântului acestui sfânt Dimitrie, s'a ridicat o bisericuță, iar un om bogat cu numele Leontie, (care culeându-se pe mormântul sfântului s'a vindecat de o boală grea), — a ridicat mai târziu o biserică mare și frumoasă în cinstea sf. Dimitrie. — Când i-au scos trupul, ca să-l îngroape în Altar, l'au găsit întreg, neputred și dintrânsul isvoră mir cu bun miros, de-aceea se numește acest sfânt „Izvoritor de mir“. Cu ale lui preasfinte rugăciuni, Doamne Isuse Hristoase, miluiește-ne și ne izbăvește pe noi.

Tot întru această zi facem și pomenirea infricoșatului cutremur de pământ, care s'a întâmplat în Constantinopol în anul 740, pe vremea lui Leon împăratul. Atunci s'au prăbușit multe case și au pierit mulți oameni între dărămăturile zidurilor. — De aceea întru această zi facem rugăciuni pentru ca Dumnezeu să ne ferească de cutremur și de orice alte năpăști cari ar putea să vină asupra noastră.

Prelucrată de:
Septimiu Popa.

— Deschiderea universității din Cernăuți. Dumineca trecută, în 24 Octomvrie s'a făcut deschiderea universității din Cernăuți în fața Regelui, Reginei, Prințului Carol, a guvernului și a reprezentanților celorlalte universități din țară.

Universitatea din Cernăuți a fost mai înainte nemțească și numai după revoluție s'a făcut românească.

Avem astfel acum 4 universități în România: la București, Iași, Cluj și Cernăuți.

Ardelenii noștri spre America.

O seamă de țărani de ai noștri, nemulțămii cu stările dela noi și atrași de bogățiile țării făgăduinței, care este America, se îmbulzesc după pașapoarte și pleacă la America.

Nu se poate o mai mare ră-tăcire ca aceasta. Să-ți lași tu, om cu scaun la minte, aici moșia ta mănoasă, pe care o ai putea lucra cât de bine, numai om să fii; să-ți părăsești tu vatra părințească și să o lași străinilor pricepuți și lacomi, cari pun mâna pe bogățiile țării, pe bogățiile părăsite de tine, este un păcat strigător la ceriu.

Și să te duci tu într'o țară, unde de câștigat poți câștiga, însă nu cu mult mai mult ca aici, dar apoi trăgându-ți stăpânul și șapte piei de pe tine, e o și mai mare neghiobie!

Nu te mângâia cu pilda unora sau a altora dintre cei fericiți, cari și-au adunat averi în America. Vremea aceea nu se mai întoarce. De acum și la noi poți aduna averi, numai voință și înțelepciune să ai. La cei mulți: bolnăviți, istoviți, nenorociți și chiar morți în urma lucrului greu nu se gândesc acești oameni?

Și apoi cuvine-se oare, să ne părăsim patria în aceste vremuri grele și de prefacere?

Pentru Casa orfanilor.

Cooperativa „Furnica“ din Cerghidul mare din venitul anului 1918/19 lei 200. Dl. Duiiu Zamfirescu, prezidentul camerei, cu ocazia vizitării Orfelinului a dăruit lei 1000. Dl. Ioan Isaic, Sibiu, în loc de cunună pe mormântul doamnei Lucia Moldovan lei 50. Dr. Victor Bolchiș, director P. T. T. și soția, Oradea lei 500. On. Victor Aron, Mihalț, în loc de cunună pe mormântul doamnei Lucia Moldovan lei 100. Dl. Nicolae Mărza, Blaj, lei 150. Dl. Toma Iancoviciu, Sibiu, lei 10. Colectași la nunta d-lui Ioachim și Maria Marcu și a dlui Simion Lădar și Susana Vărtan lei 73.50. Din venitul petrecerei dela Băgău (Aiud) lei 300. Domnișoara Cornelia Bozdog, donează prima remunerație primită pentru supletură la școala elementară din Blaj lei 100. Dl. Nicolae Barna, pantofar în Blaj, a renunțat la contul de 586 cor. pentru reparatul ghetelor pe sama orfanilor. lei 293. On. Gh. Grecu, Sângeorgiu, în loc de cunună pe mormântul preotului din Buia, Ioan Hulea, a donat Orfelinului lei 50.

Nu e lucru greu a fi stupar.

Stupăritul e o indeletnicire, cu care creștem și sporim albinele. Cum vita are nevoie de pășune și numai acolo o poți crește, unde este și pășune, așa are și albina nevoie de pășune. Creșterea vitelor e scumpă, căci pășunea trebuie cumpărată și dacă ea e bună atunci și prețul ei e mare. Pășunea albinelor însă, fie ea ori și cât de mare și bună, nu o cumperi, aceea o ai ori și unde de pomână. Natura mare alui Dumnezeu e pășunea lor slobodă. Hotarale satelor, a orașelor, grădinele sătenilor și boerilor, pădurile și bercurile, șesurile și dealurile, toate sunt slobode pentru albine. Albina se poate deci crește ori și unde.

E o deosebire însă între vita și albină, căci ea e numai o muscă mică. Ca să crească n'ai nevoie să o îngrijești și hrănești, deși e ființă de casă. Ea se îngrijește și hrănește de sine și e harnică de minune, adună atâta încât din prisosul ei îți ajunge și ție și încă mult, încât dacă ai un număr mai mare de stupi, poți să trăiești cinstit după ei. Pământul României nu a fost numai în trecut o țară de miere, el e și azi, dar lipsesc stuparii și stupii. Mulți, tare mulți stupi ne trebuell

Începutul stupăritului nu e greu. Ori și cine poate fi stupar. Că trăiești la țară ori oraș, e tot atât. Că ograda și grădina ți-e loc de față ori de dos, n'are a face. Albina se împacă cu ori ce loc și ori și ce poziție. Ea se simte de o potrivă bine în bumbul din vârful turnului bisericii, în o crepătură de stâncă, slobod între crengile unui tufar, în scorbuta arborilor bătrâni, în o gaură de sobol în pământ, în coșnița de nuiele și în una frumos făcută din scânduri.

Nu e albina deci de vină că noi Români n'avem stupărit ca alte neamuri din lume, ci vina suntem noi, că nu începem stupăritul.

Puțină voință și răbdare, apoi puțină știință și stupăritul se începe. Și nu cu cheltuială să începi. O coșniță ori două la început îți sunt destule. Începutul modest e bucuria reușitei. Grijește în totdeauna ca praxa să-ți meargă alătura cu sporiul stupilor. Primii stupi nu e consult a-i avea în coșnițe mobile (cu sticlă), ci în coșnițe de pae ori curpen. Stingheria începătorului omoară stupul și perzându-ți stupul și eșind din matcă îți perzi și voia de stupărit. Eu aveam deja 30 stupi mobili, dar alătura de ei țineam încă 6 stupi țărănești, căci ei

imi dădeau anual roi pentru coșnițele de glajă. Căci câți stupi mi-am omorât cu stingheria și nepriceperea de începător, nu mai știu, dar greutatea asta a începutului să nu desguște pe nime. Vremea și pățania crește măestrul! Praxă și cunoștință în stupărit fac pe stupariul de azi.

Inceputul stupăritului e deci câștigarea cunoștințelor despre viața albinei și înșămănătatea formei coșnițelor. În curat fiind cu acestea, cumpără-ți roiul și așază-l în coșniță țărănească care îți va da roiul cu cari vei face primele experimentări în coșnițe de glajă. Alt stupărit afară de coșniți nobile zise de glajă, azi nu mai rentează.

Având cunoștințele de lipsă și stupul de matcă, nu uita, că

ai lipsa în multe împrejurări de un sfetnic, pe care dacă România azi încă nu-l are în dascălii ambulanți de stupărit, pe acesta ți-l poți afla în ori și care stupar din vecinătatea ta. Nu te sfilii a te apropia de stupari, fie ei de ori și ce poziție vrăstă și nație, căci atâta simțire câtă vei afla-o în un stupar, nu o mai afli la alții. Stupar nu se face din ori și ce em. Având cunoștința de lipsă, având roiul și preținția unui stupar, nu-ți mai stă nimic în cale, ca cu vremea să nu devii cel mai renumit stupar.

Nu e deci lucru greu ca și Românii să aibă un stupărit ca celelalte nații din lume. Stupi și stupari ne trebuie numai.

Stuparul Gavril.

Cum stă lumea și țara?

La noi.

Greva a încetat în tot cuprinsul țării.

Nepregătirea îndeajuns a greviștilor și neînțelegerile dintre ei deoparte, măsurile aspre luate de guvern de altă parte, ne-au scăpat de cea mai mare pagubă, pe care o poate avea o țară, de: greva generală.

Astăzi, mulțămîntă Domnului, greviștii muncesc din nou și trenurile umblă tot așa cum umblau și mai înainte. Directorul general al C. F. R. dl general Macri, și-a dat abdicerea, văzând, că cu ceferiștii nu poate ajunge la nici un bine.

Să nădăjduim că noul director general, care va fi numit, va face ordine desăvârșită la C. F. R., cari, trebuie s'o spunem, din zi în zi tot mai rău merg.

Deschiderea Corpurilor Legiuitoare

se va face în 28 Noemvrie. Astfel deputații și senatorii noștri se vor putea pune iarăș pe lucru, aducând legi bune pentru țară.

Abdicerea ministrului Tâslăuanu.

Dl Octavian Tâslăuanu, ministrul industriei și al comerțului, a abzis. Până la numirea altui ministru dl general Averescu va conduce și acest minister.

In lumea largă.

Moartea regelui Greciei.

Ceeace prevestisem în numărul trecut al gazetei noastre, s'a întâmplat; tinărul rege al Greciei, Alesandru I-ii, a murit în urma mușcăturei unei maimuțe, lucru aproape ne mai pomenit până acuma.

Lumea întreagă, aproape toate gazetele lumii, se miră de moartea aceasta năpraznică și crede, că la mijloc trebuie să fi fost un tertip al celor ce conduc Grecia de astăzi. Chiar doctorul francez, care a fost chemat la patul de moarte al bunului, blândului și nevinovatului rege, din vorbele, pe cari le-a spus unui gazetar englez, lasă a se înțelege, că de fapt moartea aceasta dă mult de gândit.

Bietul Alexandru I-ii acuma zace mort în catedrala din Atena și așteaptă ca trupul să-i fie înmormântat la Patoi, unde își doarme somnul de veci și moșul său, regele Gheorghe.

Moștenitor al tronului

e vorba să fie fratele cel mai mic al regelui, prințul Paul un copil de 19 ani, căruia însă Grecii, șireți ca totdeauna, i-au pus anumite condiții: 1. Fostul rege Constantin, tatăl tinărului rege mort, să abdică de tron odată pentru totdeauna. 2. Nici prințului Gheorghe, fratele mai mare al regelui mort, să nu-i mai stea gândul la tron. 3. Prințul Paul să recunoască starea de lucruri, care s'a făcut prin revoluția dela Salonio.

Că primi-va copilul Paul aceste condiții, nu știm. Credem însă, că Grecia are de gând să se scape de familia aceasta regală și că se va face republică, având în frunte pe atât de cumintele ministru prezident de acuma, căruia îi poate mulțumi mărirea sa de astăzi, pe Venizelos.

Viitorul va dovedi, dacă am avut drept ori ba.

Ungaria trebuie să primească pacea.

Ungurii s'au tot codit și nici cum nu au voit să primească pacea iscălită la Paris. Văzând marile puteri, că gluma se prea îngroașă, au trimis pe un reprezentant al lor la Budapesta. Slujba — lui este să le ducă Ungurilor porunca aspră de a primi pacea iscălită la Paris până cel mult la 15 Noemvrie și să o voteze în parlament, altfel marile puteri îi vor constrânge la aceasta.

Și vor primi Ungurii pacea, dacă nu de bună voie, de silă. Că mai mult nu se mai pot eodi.

Socialiștii au căzut dela putere în Austria.

Deodată cu izbucnirea revoluției și a bolșevismului în Rusia, în toate țările au început să ajungă la vedere socialiștii. În Austria, Germania, Anglia, Franța ba chiar și la noi. Dară în adunarea dela Alba-Iulia ce gură făceau Flueraș și Jumanca, cari au ajuns apoi chiar miniștri!

Dupăce s'a văzut însă, că unii numai gâlceavă știu face și gură multă, dar foarte puțină ispravă, în unele țări le-a căzut steaua. Astfel în alegerile de acuma din Austria socialiștii au rămas bătuti rău și în locul lor, la putere, au ajuns social-creștinii.

Istoria noastră.

Până când a fost neamul nostru sub stăpânirea altora, nici istoria românească n'o puteau ceti fiii neamului.

Dacă îl atrăgea pe cineva dragostea de neam, să citească istoria neamului său, n'o putea face decât pe ascuns.

În școală ferit-a sfântul să poți spune copiilor faptele vitejilor români; și Doamne căte-s, dela Decebal, regele Dacilor, până la mărețul Domn din zilele de astăzi, regele nostru Ferdinand.

S'au rupt lanțurile, putem învăța și acasă și în școală în dragă voie luptele voevozilor români cu Turcii, cu Polonii, cu Ungurii. Minunatele întâmplări dela Alba-Iulia cu Mihai Viteazul, moartea lui la Turda le cetești cu mult nesaț.

Chiar acum au eșit de sub tipar 3 cărți de istorie românească scrise anume pentru poporul dela sate și pentru copiii de școală. Cereți dela „Librăria Seminariaală” din Blaj, ori dela autor: Toma Cocișiu, învățător director în Blaj așa: „Legendele Românilor” clasa II. 1 leu. „Legendele Românilor” clasa III. 1.50 bani. „Cetiri istorice” pentru clasa IV. 4 lei. Sunt aprobate de Secretarul general din Cluj sub Nro 24407/920.

ȘTIRI

Ne apropiem de sfârșitul anului. Rugăm deci pe reștanțierii noștri să ne trimită cât mai curând plata abonamentului. Noi ne-am înglodat în datorii ca să putem scoate foaia regulat.

— Maiestatea Sa Regina a plecat Duminecă seara la Coburg, pentruca să ia parte la înmormântarea mamei sale. M. S. este însoțită de principele Carol și principesa Mărioara.

— Poșta prin aer. S'a întâmplat și minunea aceasta și încă chear la noi în România. Incepând adecă cu ziua de 25 Oct. 1920 scrisorile, cele mai însemnate ale ministerelor vor fi duse cu aeroplanul și anume vor sbura zilnic mai multe aeroplane în toate părțile României. Deoamdată vor fi următoarele curse: Buzurești — Sibiu, București — Constanța, București — Galați, București — Iași, Sibiu — Cluj, Iași — Chișinău, Iași — Cernăuți.

Poșta aceasta va umbra regulat până când trenurile vor fi puse iarăș în rând și nu se vor mai simți urmările grevei.

— La noi e mai de trăit, decât în altă parte. Un gazetar român din Ardeal călătorind prin Ungaria, Cehoslovacia, Jugoslavia și Austria, a spus, că în toate aceste țări, cari s'au ținut cândva de fosta Austro-Ungarie, greutatea traiului sunt deopotrivă de mari și că încă la noi e mai bine și mai ușor de trăit decât în ori care dintre celelalte țări. Vorba ăluia — în tot locul e bine, dar mai bine o acasă — se adeverește și de astădată.

— Belșug de grâu în America. Rodul din ast an

al grăului în America a în-trecut orice așteptare. Cu 90 milioane de chintale s'a făcut mai mult grâu decât în oricare alt an de până acuma.

— **Ziua nașterii Majestății Sale a Reginei Maria.** Vineri, în 29 Octombrie, s'au împlinit 45 de ani dela ziua nașterii Scumpei noastre Regine. Intreagă țara a sărbătorit această zi de bucurie. La Blaj s'a ținut o sfântă liturgie, slujită de profesorii tuturor școalelor din Blaj. Au fost de față toți școlarii, în frunte cu Înaltpreasfințitul Mitropolit Vasile.

După liturgie școlarii s'au adunat în sala de gimnastică, unde profesorul Iuliu Maior, redactorul gazetei noastre, le-a ținut o frumoasă cuvântare, au cântat școlarii și școlărițele liceelor, școlarul Leon Maior, cl. VIII. liceală, a declamat poezia Dumbrava roșie, iară elevii Școlii Normale au cântat încă un marș frumos.

— **Sârbii urmează pilda ungarilor.** Sârbii încep să facă ceace au făcut Ungurii pe când erau încă tari. Au hotărât să facă sârbi din toate neamurile străine din Serbia și ca toți locuitorii se fie numai sârbi. Pentru aceasta au dat o ordonanță, ca la granițele țării să se colonizeze (mure cu locuința) soldații demobilizați și invalizii de războiu, cărora li-se va da pământ și ajutoare. Aceste colonizări se vor face mai întâiu la granițele României și ale Ungariei.

— **Ce preț au vitele în Moldova.** În târgul de vite dela *Tupilași* și *Bărăști* din județul Roman, prețul viteilor pe la începutul toamnei a fost următorul: Părechea de boi cu *sasa* până la zece mii lei (6000—10,000). Un cal între 1000—4000 lei. Juninci între 700—2000 lei de cap. Viței 500—1500 lei.

— Vestim iarăși că „Unirea Poporului” este foarte de sine stătătoare, deosebită de foaia bisericească „Unirea”. Așadară abonenții cari le au pe amândouă trebuie să plătească abonamentul la „Unirea Poporului” deshilinit.

— **Marele foc de păduri de lângă Caransebeș.** În pădurea Mărul, de lângă Caransebeș, a izbucnit

un mare foc înainte cu două săptămâni. Până acuma au ars peste 5 mii jugăre de pădure de brad. Paguba se ridică la peste 2 miliarde de Lei.

— **Alt foc mare, în Constanța.** În strada Ștefan cel Mare din orașul Constanța s'a iscat un mare foc, în urma căruii au rămas pe stradă peste 100 familii. Paguba este de 2 milioane Lei.

— **Se vinde aurul nostru.** În vremea din urmă din băile de aur ale Ardealului s'au scos 145 kilograme aur. Acest aur e vorba că guvernul îl va vinde în Franța pentru că să se scumpească iarăș Leul nostru, care se cumpără astăzi pe piața Parisului cu abia 26 centime, adică bani francezi.

— **Lenin a înnebunit.** O gazetă rusească, care apare la Paris, aduce știrea, că vestitul conducător al bolșevicilor din Rusia, Lenin, ar fi înnebunit. El crede, că toată lumea vreă să-l omoare. Nu stă nici o clipită singur și nici nu poate dormi fără lumină. Se crede drept Mohamed și că nu peste mult va stăpâni întreg răsăritul.

— **Amenință ciurma vitelor.** Guvernul polon a în-cunoștințat guvernul nostru, cumcă în Polonia ciurma vitelor omoară 100 din sută de vite, adică toate vitele cuprinse de această boală pier, și cere dela guvernul nostru doctori de vite.

Guvernul nostru a luat măsuri strașnice ca această molimă să nu poată cumva fi introdusă și la noi în țară, fiind noi vecini cu Polonia.

— **Nunțiu papal la București.** La București a sosit în ziua de 17 Octombrie un oaspe, ea și care nu a mai avut Buoureștii până acuma, nunțiu papal: Francesco Marmaggi.

Papa dela Roma își trimite adică în fiecare țară, unde are credincioși de ai săi, câte un imputernicit, numit nunțiu. România până acuma n'a avut nici când nunțiu, acuma însă, după ce în România trăiesc și uniți cu Roma și mai mulți romano catolici unguri și nemți,

Papa și-a trimis pe imputernicitul său, care va avea să le poarte de grijă.

Nunțiu papal a fost primit la București cu mare paradă și cu multă bunăvoință.

— **Școală jidovească în Cluj.** La 17 Octombrie s'a deschis cu ordinul ministrului nostru de instrucțiune școala primară evreiască cu 4 clase și limba de propunere ebraică în Cluj.

Nădăjduim, că jidovii noștri, văzând dreptatea care li-se face, vor încetă a mai fi dușmani pe față ai țării noastre.

— **Cum scade populația în Rusia.** În vremea din urmă, de când bolșevicii au apucat stăpâni în Rusia, mor cu mult mai mulți oameni decât se nasc în Rusia. Dacă starea aceasta de lucruri va mai dăinui încă 3 ani, populațiunea Rusiei de astăzi, care numără aproape 140 milioane locuitori, se va împuțina foarte. După 20 de ani va scădea la câteva sute de mii.

— „Unirea Poporului” aduce totdeauna celea mai proaspete știri și în aceeași vreme, articoli limpezi, cari privesc viața sătenilor. Cereți și abonați „Unirea Poporului”.

Căntece din străini. La despărțire.

Lui I. S.

*Inimioară 'nstreinată
Dei ajunge'n țară odată
Te coboară la hotare
Și-i depune-o sărutare,
Iar pe-a Durării versai maluri
Pică-o lacrimă pe valuri
Și să-i spui din despărțiri
Călduroase salutări...*

*Inimă ce pleci la drum
Du tu ferii mele-acum
Doruri sfinte 'ntrarișate
Și nădejdi năintrupate!
Du tu Mureșului lin
Intristatul meu suspin!*

*— Și de'n drumul tău va da
Un moineag și te-a 'ntreda
Ce-ai lăsat în urma ta?
Tu să-i spui c'ai lăsat bine,
Suflete vecinic senine;
Nici de cum să nu-i spui rău,
Să-i negrești și traiul său,
Că-i destul de înegrit
După câte-a suferit!..*

Carseoli, 21 Aug. 1920.

S. Aindeanu.

A ieșit de sub tipar și se găsește de vânzare la Administrația gazetei noastre și la toate librăriile, cartea:

IN PRAGUL VREMII

— Indemnuri pentru săteni. —

De
ALEXANDRU LUPEANU-MELIN
profesor, directorul gazetei „Unirea Poporului”.

Iată un glas de prețuire despre cartea „In Pragul Vremii”. Glasul vine din Iași și cuprinde judecata celei mai mari și mai însemnate dintre revistele neamului nostru:

„Cărticica aceasta cuprinde o colecție de articole de gazetă. Autorul e un om cumpănit și cuminte care, în fața tulburărilor vremii de față, ascultând surdele zgomote ale umbrei ce ne înconjoară, se întoarce către plugarii țării, adică către țara întreagă, și le spune: „Am suferit veacuri. Dumnezeu ne-a desrobii. Căta acuma să ne punem pe muncă, să întemeem o țară vrednică între alte țări. S'aud fresmăte de luptă în alte părți. Se strecoară în mijlocul vostru șoapte înveninate. Unde se ucid oamenii însă, e o nenorocire. Șoaptelor înveninate nu le dați crezare...”

Sunt cuvinte cumiți ale unui om de bine, care pe drept își închipue, că răsturnarea stărilor de lucruri la noi, după clipa de izbăvire și fericire, ar fi noapte crudă și infricoșată nefericire. Înțelegându-i sufletul, înțelegându-i indemnurile, nu mă îndoiesc, că d-sa știe privi și în altă parte, la acei care, înceștați de bunurile vieții și ale pământului, domnind și huzurind, uită că lumea își întoarce crângul și vremurile nouă cer alte orânduiri. Nu șoaptele viclene sunt de vină pentru neliniștea mulțimilor, ci sila, nedreptatea, nepăsarea și toată drojdia de ticăloșie, carea a rămas în oameni în pragul acestui veac nou.

Di Alexandru Lupeanu scrie foarte frumos, cald și colorat, într-o surprinzător de curată limbă populară. Deși e dela Blaj, din celalalt capăt al României, d-sa vorbește limba satelor Moldovei. Mai cu seamă pentru calitățile ei literare, cărticica dlui Lupeanu este vrednică de luare aminte.

»Viața Românească» nr. 7. Iași.

Prețul:

Pentru abonenții „Unirii Poporului” 5 Lei
Pentru neabonenți 6 Lei
Pentru trimiterca prin postă recomandat 1 Leu.

Redactor responsabil:
IULIU MAIOR.

Cenzurat: Dr. Denghel, primpretor.